

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Ενα ακραίο αυταρχικό νομοθέτημα απαγόρευσης των διαδηλώσεων, με αποκλειστικό στόχο την κινηματική, διεκδικητική δράση και τους εργατικούς αγώνες, προωθεί το επόμενο διάστημα η κυβέρνηση. Ενόψει ενός φθινοπώρου με βαθιά οικονομική ύφεση και εκτόξευση της ανεργίας, το «υπεύθυνο κράτος» -που θέλησε να νομιμοποιήσει μέσω της «αντιμετώπισης του κορωνοϊού» την κοινωνική σιωπή- αποκαλύπτει τις πραγματικές πολιτικές προθέσεις της ΝΔ και όσων το στηρίζουν. Το νομοσχέδιο αναμένεται στη Βουλή κατακαλόκαιρο, για ευνόητους λόγους.

Από νομοθετικής άποψης, το νομοσχέδιο αποτελεί μετάφραση στη δημοτική των διαταγμάτων της χούντας που εκδόθηκαν τη διετία 1971-72 και παραμένουν ενεργά μέχρι σήμερα. Χαρακτηρίζει ιδιώνυμο αδίκημα τη συμμετοχή σε απαγορευμένη διαδήλωση, οι αστυνομικές αρχές μετατρέπονται σε επόπτη των διαμαρτυριών, παρέχεται απόλυτη ελευθερία στον κρατικό μηχανισμό να απαγορεύσει ή να διαλύσει μία διαδήλωση με απλή επίκληση του «υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος». Ορίζονται ως «υγειονομικές ζώνες» τα κέντρα Αθήνας, Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων. Επεκτείνονται οι αστικές κυρώσεις (αποζημιώσεις για φθορά δημόσιας ή ιδιωτικής ιδιοκτησίας, διαφυγόντα κέρδη, έμμεση ζημιά κ.λπ.), ώστε να υπάρχει ευχέρεια άσκησης οικονομικών πιέσεων σε συνδικαλιστικές οργανώσεις που θα «παραστρατούν». Ο συνδυασμός των διατάξεων του νομοσχεδίου με άλλους ψηφισμένους νόμους, όπως ο τρομονόμος και οι διατάξεις για τους πλειστηριασμούς, δημιουργεί ένα πλέγμα πλήρους απαγόρευσης κάθε διεκδικητικής δραστηριότητας.

Σε επίπεδο πολιτικής λογικής, το νομοσχέδιο αποτελεί μία «άσκηση» κοινωνικής πειθάρχησης. Σε επιχειρησιακό επίπεδο, η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει ότι προφανώς δεν διστάζει να ασκήσει σκληρή αστυνομική βία εναντίον διαδηλωτών. Χαρακτηριστική ήταν η συμπεριφορά της στα γεγονότα της ΑΣΟΕΕ. Ως εκ τούτου, δεν της είναι απολύτως απαραίτητο ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο. Αυτό το οποίο, ουσιαστικά, επιζητά, είναι η χειραγώγηση συνειδήσεων στην «πολιτική ορθότητα» των νεοφιλελεύθερων δογμάτων της. Επίσης, το να ενισχύσει τις λογικές του κοινωνικού αυτοματισμού και να έχει τρόπους ατομικών διώξεων για αστικά αδικήματα. Είναι χαρακτηριστικό ότι εντός του νομοθετικού πλαισίου που προωθεί η κυβέρνηση δεν υφίσταται καν η έννοια της αυθόρμητης διαδήλωσης. Παρά μόνον η

προαναγγελλόμενη συνδικαλιστική δραστηριότητα, με νομικά τερτίπια που έχει δυνατότητες να ασκήσει μόνον η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Είναι, άλλωστε, χαρακτηριστικό ότι το νομοθέτημα υποστηρίζεται κυρίως από τους νεοφιλελεύθερους και «εκσυγχρονιστικούς» κύκλους της Νέας Δημοκρατίας

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η κυβέρνηση έχει επιδοθεί σε μια πολύμηνη προσπάθεια να «μετρήσει αντιδράσεις», πριν προχωρήσει στην κατάθεσή του. Δείγμα του ότι γνωρίζει τόσο το βαθμό του αντιδραστικού χαρακτήρα των διατάξεων που θα προτείνει, όσο και πως μια τέτοια πρωτοβουλία θα προκαλέσει αντιδράσεις. Αυτός είναι και ο λόγος που προτίθεται να το φέρει για ψήφιση στην καρδιά του καλοκαιριού. Η «μέτρηση αντιδράσεων» έχει ξεκινήσει από τον Δεκέμβριο του 2019, όταν ανακοίνωσε την άμεση κατάθεση του νομοσχεδίου ο Κυριάκος Μητσοτάκης, στην ομιλία του στο 13ο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας. Το νομοσχέδιο τελικά κατατέθηκε δύο μήνες αργότερα, στη διαδικασία της δημόσιας διαβούλευσης. Παράλληλα, το περιεχόμενό του διέρρευσε έκτοτε σε τρεις εφημερίδες διαφορετικών ομίλων ΜΜΕ (Νέα, Καθημερινή, Έθνος).

Παρά τη συνεχή δημοσιοποίηση του θέματος, είναι χαρακτηριστική η απάθεια τόσο του ΣΥΡΙΖΑ όσο και του Κινήματος Αλλαγής. Το κόμμα της Φώφης Γεννηματά φέρεται να μην έχει τοποθετηθεί ανοιχτά για το θέμα, κυρίως, επειδή ένα μέρος του σχεδιασμού οφείλεται στα επεξεργασίες που έχει κάνει στο παρελθόν ο πρώην δήμαρχος Αθηναίων και νυν βουλευτής επικρατείας του κόμματος, Γιώργος Καμίνης. Όσον αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, παρά το ότι το θέμα έχει αναδειχθεί από τον φιλικό προς την αξιωματική αντιπολίτευση Τύπο και κάποια στελέχη του έχουν μιλήσει αρνητικά, ο αρμόδιος τομεάρχης για ζητήματα Προστασίας του Πολίτη Γιάννης Ραγκούσης δεν φαίνεται να έχει ψηλά στην ατζέντα του το ζήτημα του νομοσχεδίου για τις διαδηλώσεις.

Πηγή: [ΠΡΙΝ](#)